

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

မြတ်ငြိမ်း

မူးပဲ အစပြင့် ထူးကဲဘဝ တည်ဆောက်သူများ

**ROADS TO
SUCCESS**
Trevor Allen

အောင်မြင်သူတစ်ဦးဖြစ်လာရေးအတွက်
ငွေကြေးအရင်းအနှီးသည်
အဓိက မဟုတ်ဘဲ
ကြံ့ရည်ဖန်ရည်နှင့် ငွေလုံ့လကသာ
အဓိကဖြစ်သည့်အကြောင်း...

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

မူးပဲအစဖြင့်
ထူးကဲဘဝ တည်ဆောက်သူများ
မြတ်ငြိမ်း

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ ၂၀၁၉

၁၄။ ထိန်းသိမ်းမှုဖြင့် ဘဝကိုတည်ဆောက်သူ

၁၃၇

၁၅။ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်ရာကိုသာလုပ်သူ

၁၄၈

အောင်မြင်ရေးမှာ ဘာအဓိကလဲ

အောင်မြင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာရေးအတွက်
ငွေကြေးအရင်းအနှီးသည်
အဓိကမဟုတ်၊
ကြံ့ရည်ဖန်ရည်နှင့်
ဇွဲလုံ့လသာ အဓိကဖြစ်သည်

အောင်မြင်ရေးမှာ ဘာအဓိကလဲ

စီးပွားရေးလောကတွင် ထိပ်တန်းသို့ရောက်နေသူများအကြောင်း စူးစမ်းလေ့လာကြည့်သောအခါ ထူးခြားချက်တစ်ချက်ကို တွေ့ရ၏။ ယင်းအချက်မှာ သူတို့တွေထဲမှ အများစုသည် မူးစုပဲစုလုပ်ငန်းငယ် ကလေးများဖြင့် ဘဝကို စတင်ခဲ့သူများ ဖြစ်နေခြင်းပင်။

ထို့ပြင် အမှတ်မဲ့ပြောလိုက်သော စကားတစ်ခွန်း၊ မတော်တဆ ဆုံစည်းမှုတစ်ခု စသည်တို့ကလည်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ပင် သတိမထား မိဘဲ ဘဝအလှည့်အပြောင်းများကို ဖြစ်စေခဲ့၏။ ယင်း အလှည့်အပြောင်း များက သူတို့အား အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ တွန်းတင်ပေးခဲ့ ကြောင်း အံ့ဩဖွယ်တွေ့ရှိရ၏။

တစ်ခါက သမ္မာကျမ်းစာသင်တန်းမှ ဆရာဖြစ်သူက သူ့တပည့် နှစ်ဦးအား ကုန်စည်ဈေးကွက်တွင် ဝက်မှင်ဘီးများ ပြုလုပ်ရောင်းချပြီး ဝင်တိုးကြည့်ပါလားဟု အကြံပေး၏။ ထိုအခါ တပည့်တစ်ယောက်က 'ဟုတ်ကဲ့' ဟု ပြောသည်။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ 'ဟင့်အင်း' ဟုပြောသည်။

'ဟုတ်ကဲ့' ဟုဆိုသူတွင် ထိုသို့ပြောရလောက်အောင် ဝက်မှင်ဘီး

နှင့် ပတ်သက်၍ ဘာအတွေ့အကြုံမျှမရှိ။ သူသည် သတင်းစာရောင်းဖူးသည်။ ကုန်စုံဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဆိုင်ရှင်၏ လက်ထောက်လုပ်ဖူးသည်။ သို့သော် သူက သူ့ဆရာ အမှတ်မထင်ပြောလိုက်သည့် စကားတစ်ခွန်းကို ရင်မှာပိုက်ပြီး ဝက်မှင်ဘီးများ ပြုလုပ်ရောင်းချဖို့ ကြံစည်အားထုတ်သည်။ နောင်တစ်ချိန်တွင် သူသည် ဝက်မှင်ဘီးမျိုးစုံထုတ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ပြီး စီးပွားရေးလောက၌ ထိပ်တန်းသို့ရောက်ခဲ့လေသည်။

ဩစတြေးလျပြည်ဖွား မက်ဖာဆန်ရောဘတ်ဆန်သည် ကိုးနှစ်သားအရွယ်ကတည်းက သားသမီးငါးယောက်အား ရှာဖွေကျွေးမွေးနေသည့် မိခင်ဖြစ်သူအား ကူညီခဲ့ရ၏။ သူသည် နံနက် ၃နာရီတွင် အိပ်ရာမှ ထသည်။ လမ်းစရိတ်အကုန်မခံနိုင်သဖြင့် သုံးမိုင်ခွဲဝေးသော အလုပ်ခွင်သို့ ခြေကျင်လျှောက်ရသည်။ နံနက် ၇း၃၀ တွင် အလုပ်ခွင်မှပြန်သည်။ အလုပ်ခွင်မှ အိမ်အပြန် လမ်းတစ်လျှောက်တွင် သတင်းစာပို့သည်။ ၈း၃၀ တွင် အိမ်ပြန်ရောက်သည်။ ထို့နောက် ကျောင်းတက်ရသည်။ ကျောင်းဆင်းပြီး နောက်ပိုင်း ညနေ ၆ နာရီမှ ည ၁၀ နာရီထိ သူ့အလုပ်ရှင်ဖွင့်ထားသည့် ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်တွင် အကူလုပ်သားအဖြစ်လုပ်ရသည်။ သူ့လုပ်ခမှာ သီတင်းတစ်ပတ်လျှင် ၂ ရှိလင် (ယခုပေါက်ဈေးဖြင့် ၃၄ ကျပ်ခန့်) ဖြစ်၏။

ဆယ်နှစ်သားအရွယ်တွင် ကျောင်းထွက်လိုက်သည်။ အလုပ်မျိုးစုံလျှောက်လုပ်သည်။ အချို့မုန့်များ ပြုလုပ်ရောင်းချသူ တစ်ဦးထံတွင် လည်း လုပ်ဖူးသည်။ သည်အလုပ်ကိုတော့ သူကြိုက်သည်။ စိတ်ဝင်စားသည်။ ထို့ကြောင့် အချို့မုန့်လုပ်ငန်းပိုင်ရှင် နောက်တစ်ဦးထံတွင် ငါးနှစ်ကြာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရင်း ထိုလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အတွေ့အကြုံဗဟုသုတများ ရှာမှီးသည်။

အသက် ၂၀ ရောက်တော့ သူက ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းကို စတင်ထူထောင်တော့၏။ သူ့စက်ရုံမှာ သူ့အိမ်ရှိ ရေချိုးခန်းဖြစ်၏။ သူ့စက်ပစ္စည်းများမှာ ယခုပေါက်ဈေးဖြင့်တွက်လျှင် ကိုးကျပ်တန် အိမ်ရိုက်သံပုံးတစ်ပုံး၊ ငါးကျပ်တန် သတ္တုခွက်တစ်ခွက်၊ ပလတ်စတာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ပုံသွန်းခွက်ကလေးပေါင်း ၂၀ တို့ဖြစ်၏။ သူ၏ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းမှာ သကြားပိဿာ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်၏။ သူက အဆိုပါသကြားဖြင့် သကြားရုပ်ကလေးတွေ ပြုလုပ်သည်။ သီတင်းတစ်ပတ်လျှင် လေးရက် အရုပ်ကလေးများ ပြုလုပ်သည်။ ကျန်နှစ်ရက်တွင် သူ့လက်ရာ သကြားရုပ်ကလေးများကို ဗန်းကြီးတစ်ခုထဲထည့်ကာ ခေါင်းပေါ်ရွက်ပြီး လျှောက်ရောင်းသည်။ သကြားရုပ်ကလေးများကို သူ့မိခင်က ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တိုင် ထိုင်ပြီး အလှဆင်ပေးရသည်။ ပထမဦးဆုံး စရောင်းသည့်နေ့တွင် သူ၏အမြတ်ငွေမှာ ၃၄ ကျပ်ခန့်ရှိသည်။ နောင်နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကြာသောအခါ သူ့စက်ရုံ၏လည်ပတ်ငွေမှာ တစ်နှစ်လျှင် ကျပ်ငွေသိန်းပေါင်း ၆၈၀ ကျော်နေပြီ။ အလုပ်သမား ၂၅၀၀ကျော် ခန့်ထားရပြီး ၎င်းအလုပ်သမားများအား ပေးရသည့်လုပ်ခမှာ တစ်နှစ်လျှင် ကျပ်သိန်းပေါင်း ၁၇၀ ကျော်ရှိလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ့ကို 'ဆာ' ဘွဲ့အပ်နှင်းထားပြီးဖြစ်သဖြင့် 'ဆာမက်ဖာဆန်ရောဘတ်ဆန်' ဖြစ်နေပြီ။ သြစတြေးလျ၏မြို့တော် မဲလ်ဘုန်းမြို့ နှစ်တစ်ရာမြောက် ပွဲတော်ကျင်းပရာ၌ လေကြောင်းပြိုင်ပွဲတစ်ရပ် ပါဝင်ရာ ထိုပြိုင်ပွဲတွင် ဆုပေးရန်အတွက် သူက ကျပ်ငွေ သိန်း ၃၄၀ လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။

နောင်တစ်ချိန်တွင် သူက ပြန်ပြောပြသည်မှာ မဲလ်ဘုန်းမြို့ရှိ ရေချိုးခန်းအဟောင်းထဲ၌ သကြားရည်တွေ ပွက်ပွက်ဆူနေသည်ကို ကြည့်ရင်း တစ်နေ့တွင် ပိုင်ဆိုင်လာမည့် ဧရာမစက်ရုံကြီးများကို သူ့စိတ်

မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်နေသည်ဟူ၏။ သူက စိတ်ကူးယဉ်သမားဖြစ် ပါသည်။ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များကို သူယုံကြည်သည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များက မိမိသွားရမည့်အရပ်ကို ဖော်ပြပြီး မိမိလျှောက်ရမည့်လမ်းကို ညွှန်ပြပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သူကဆိုသည်။

သို့သော်... အောင်မြင်မှုကိုလိုချင်လျှင် မိမိက အခြားသူများထက် ပိုပြီး အလုပ်ကို ကြိုးစားရမည်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက အပျော် ရှာနေချိန်တွင် မိမိကအလုပ်ကို ကျားကုတ်ကျားခဲ အားထုတ်နေရမည် ဆိုသည်ကို သူသိထားခဲ့သည်ဟု သူကပြောပါသည်။ အောင်မြင်မှုဆို သည်မှာ ခက်ခဲစွာရယူရသောအရာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အောင်မြင်မှုရ ရေးအတွက် မိမိသည် မဆုတ်မနစ်သော ဇွဲလုံ့လဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ် မည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ပြိုင်ဘက်များကို အနိုင်ရရေးအတွက် မိမိ၏ လုပ်ငန်းကို အမြဲတမ်း ဆန်းသစ်တီထွင်နေရမည်ဟုလည်း သူ၏ အောင်မြင်မှု လျှို့ဝှက်ချက်ကို ပြောပြသည်။ သူသည် လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အောက်သက်ကျေသူဖြစ်၏။ သို့မှ အရေးကြုံလာ လျှင် ဘယ်သူ့နေရာမှာမဆို သူဝင်လုပ်နိုင်မည်ဟု ထောက်ပြခဲ့၏။

အင်္ဂလန်ပြည်၏ မော်တော်ယာဉ် ထုတ်လုပ်ရေးလောကကို ထူထောင်ခဲ့သူ အများစုသည် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန် သမားများသာဖြစ်၏။ ထိုသူတွေထဲတွင် 'ဝီလျံရစ်ချတ် မောရစ်' လည်း တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။

မောရစ်သည် အောက်စဖို့ ရှိုင်းယားမည်သော ကျေးရွာကလေး တွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့၏။ သို့သော် အသက် ၁၆ နှစ်တွင် 'ငါ့ကို ဝီလျံရစ်ချတ်မောရစ်ထက် ဘယ်သူကမှ ပိုပြီးဝင်ငွေကောင်းကောင်း ပေးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ငါ ဝီလျံရစ်ချတ်မောရစ် အတွက်ပဲ အလုပ်

လုပ်မယ်' ဟု ကြုံးဝါးခဲ့သူဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် ကျပ် ၁,၄၀၀ လောက်ဖြင့် အောက်စဖို့မြို့တွင် စက်ဘီးပြင်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်သည်။ ထို့နောက် ကိုယ်ပိုင်စက်ဘီးများဖြစ်လာအောင် တပ်ဆင်ထုတ်လုပ်သည်။ သူထုတ်လုပ်သည့် စက်ဘီးများကို ကောလိပ်ကျောင်းသားများက အခကြေးငွေဖြင့် ငှားရမ်းသည်။ သူ့စက်ဘီးတွေကောင်းကြောင်း သက်သေထူရန် တိုင်းပြည်တစ်နံတစ်လျားတွင် ကျင်းပသမျှ စက်ဘီးစီးပြိုင်ပွဲများတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်စေသည်။

ထို့နောက်တွင်တော့ သူက စက်ဘီးမှ မော်တော်ဆိုင်ကယ်၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်မှ မော်တော်ကား ထုတ်လုပ်ရေးအထိ သူ့လုပ်ငန်းကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ချဲ့ထွင်ဖို့စီစဉ်ခဲ့၏။ စစ်ဆေးပြင်ဆင်ရန် သူ့ဆီရောက်လာသည့် မော်တော်ယာဉ်များ၏ ပုံစံများကို သူကလေ့လာသည်။ ဆန်းစစ်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် မော်တော်ယာဉ်များ ထုတ်လုပ်ဖို့ စီစဉ်သည်။ သူပထမဆုံး ထုတ်လုပ်မည့် မော်တော်ကားစီးရေ ၄၀၀ ကို ဝယ်ယူရန် အမှာစာများရသည်။ သို့ဖြင့် သူ့အဖေငယ်စဉ်က ပညာဆည်းပူးခဲ့သော ကျောင်းအိုကျောင်းပျက်ကြီးကို စက်ရုံအဖြစ် အသွင်ပြောင်းကာ သူ၏ပထမဆုံး မော်တော်ကားများကို ထုတ်လုပ်ခဲ့၏။ ထို့နောက်တွင်တော့ မောရစ်က သူ့ကားများကို လူတိုင်းစီးနိုင်အောင် ကျပ်ငါးသောင်းခြောက်ထောင်တန် မော်တော်ကားများ ထုတ်လုပ်ရန် စီစဉ်တော့၏။

ပထမကမ္ဘာစစ်အပြီးတွင်မူ သူ၏မောရစ်ကားများသည် နိုင်ငံတစ်ဝန်းတွင် ပြောစမှတ်ပြုရလောက်အောင် တွင်ကျယ်လာသည်။ သူ့စက်ရုံမှ တစ်နှစ်လျှင် မော်တော်ကားစီးရေ ၁၅၀,၀၀၀ ထုတ်လုပ်ပေးရပြီး အလုပ်သမားပေါင်း သောင်းချီပြီး ခန့်ထားခဲ့ရ၏။

သန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာသော သူကြွယ်ကြီးဖြစ်လာပြီး ငွေကြေးကို ရှေ့တန်းမတင်ရသော ဘဝမျိုးသို့ ရောက်သောအခါ မောရစ်က အလှူဒါနများကို ရက်ရက်ရောရော ပြုလုပ်ခဲ့၏။ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော လုပ်ငန်းများအတွက် ရန်ပုံငွေများ ထူထောင်ပေးပြီး အခြားသူများအား စိတ်ချမ်းသာမှုပေးခဲ့သည်။ သို့တိုင် သူကတော့ အလုပ်ကိုမပြတ် ဆက်လုပ်နေဆဲပင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ‘အလုပ်ဆိုတာ လူတိုင်းအတွက် သဘာဝကျတဲ့ ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်လို့ပဲ၊ အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်နေချိန်ဟာ လူတစ်ယောက်အတွက် ပျော်စရာအကောင်းဆုံးအချိန်ပဲ’ ဟု သူကခံယူထားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ကမ္ဘာကျော် ‘ရိုးလ်ရွိုက်စ်’ အင်ဂျင်များထုတ်လုပ်ခဲ့သူ ဟင်နရီ ရွိုက်စ် သည်လည်း သတင်းစာအရောင်းသမားကလေးအဖြစ် ဘဝကို စခဲ့ရ၏။ ထို့နောက်တွင်မှ ‘ဂရိတ်နေ့သန်း မီးရထားကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်သင်အင်ဂျင်နီယာအဖြစ် ဝင်လုပ်သည်။ သူ့အသက် ၂၁ နှစ် ရောက်သောအခါ ငွေကျပ် ၃၄,၀၀၀ ခန့်ဖြင့် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတစ်ခု စတင်ထူထောင်သည်။ သူက ကာဗွန်ဖြင့် မီးလင်းစေသော မီးအိမ်များပြုလုပ်ရောင်းချသည်။ ထိုအတောအတွင်း နိုင်ငံခြားဖြစ် မော်တော်ကားတစ်စီး ဝယ်စီးသည်။ ထိုကားကို ကြည့်ကြည့်ပြီး စွဲလမ်းနှစ်ခြိုက်နေသည်။ ပြီးတော့ စိတ်ထဲမှာလည်း မခံချင်စိတ်တွေ တရွရွလှိုင်းထနေသည်။ သူက တစ်နေ့တစ်နေ့ ထိုကားအင်ဂျင်ကို တစ်နှိုက်ထဲနှိုက်နေတော့၏။ မှတ်မှတ်ရရ တစ်နေ့တွင်မူ စိတ်ထဲ၌ အောင့်အည်းမနေနိုင်တော့ဘဲ “ငါ ဒီအင်ဂျင် ထက်ကောင်းတဲ့ အင်ဂျင်တစ်လုံး တည်ဆောက်နိုင်တယ်ကွ” ဟု ကြွေးကြော်မိသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

မကြာမီအတွင်းမှာပင် သူက ယိုယွင်းပျက်စီးနေပြီဖြစ်သော စက်ရုံအိုကြီးတစ်လုံးကို ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီး သူကိုယ်တိုင် ပုံစံထုတ်သည့် မြင်း

ကောင်ရေ ၁၄ ကောင်အားရှိ အင်ဂျင်များကို စတင်ထုတ်လုပ်တော့၏။
 ထိုအခါ အလွန်တော်သည့် အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်သူ 'ရိုးလ်' က သူ
 နှင့်လာပြီးပေါင်းသည်။ ပြီးတော့ အစုစပ်လုပ်ငန်း တည်ထောင်ကြသည်။
 ထိုအချိန်မှစပြီး ကမ္ဘာကျော် 'ရိုးလ်ရွိုက်စ်' အင်ဂျင်များ ထုတ်လုပ်သည့်
 ကုမ္ပဏီကြီး စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ်အခါက ရွိုက်စ်သည် 'တူတစ်ချောင်းနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်' ဟူ၍
 နာမည်ကြီး၏။ သူက နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စက်ရုံထဲတွင် လှည့်ပတ် ကြည့်ရှု
 စစ်ဆေးသည်။ ထိုသို့ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုတိုင်း သူ့လက်ထဲတွင် တူတစ်
 ချောင်း ကိုင်လာလေ့ရှိသည်။ အကယ်၍ သူ့စက်ရုံထဲတွင် တည်ဆောက်
 ထားသည့် အင်ဂျင်တစ်လုံးသည် သူသတ်မှတ်ထားသည့် စံချိန်စံညွှန်း
 အတိုင်း မမီပါက ထိုအင်ဂျင်ကို လက်ထဲမှတူဖြင့် ရိုက်ခွဲပစ်လေ့ရှိသည်။
 ရွိုက်စ်ကား စေ့စပ်သူ၊ တိကျသူအဖြစ် နာမည်တစ်လုံးနှင့် နေသူတည်း။

မူးပဲအစဖြင့် ထူးကဲဘဝရလာသူတွေထဲတွင် 'ကမ်းမင်း' ဆိုသူ
 တစ်ဦးလည်း ပါဝင်သည်။ သူသည်လည်း သတင်းစာအရောင်းသမား
 လေးအဖြစ် ဘဝကိုစခဲ့ရသည်။ တစ်နေ့တွင် သူသည် သတင်းစာပို
 ရောင်းရရေးအတွက် စိတ်ကူးတစ်ခုရသည်။ သူက အဝတ်လှန်းသည့်
 တန်းတစ်တန်းကိုယူပြီး တန်းထိပ်တွင် အဝတ်အိတ်တစ်အိတ် ချည်ထား
 သည်။ အဝတ်အိတ်တွင် အကြွေထည့်ဖို့ ဘေးကပ်အိတ်ကလေးလည်း
 ပါသည်။ ထို့နောက် အဝတ်အိတ်ထဲတွင် သတင်းစာထည့်ပြီး ဘတ်စ်
 ကားမှတ်တိုင်များ၌ လိုက်ရောင်းရာနှစ်ထပ်ကား၊ သုံးထပ်ကားကြီးများ
 ပေါ်မှ ခရီးသည်တွေ လွယ်လွယ်ကူကူ သတင်းစာဝယ်နိုင်တော့၏။
 သို့ဖြင့် သူ၏သတင်းစာရောင်းအားသည် သုံးဆမျှတက်သွားလေသည်။

စုဆောင်းရရှိသော ငွေစကလေးဖြင့် မီးရထားဘူတာရုံအပြင်
 ဘက်တွင် ဆိုင်ခုံကလေးတစ်ခုငှားပြီး သတင်းစာနှင့် စာအုပ်စာတမ်းများ

ရောင်းသည်။ နောက်တစ်ဆင့်အဖြစ် ဘူတာရုံကြီးထဲမှ ဆိုင်ခန်းတစ်ခန်း ကိုငှားပြီး စာနယ်ဇင်းအရောင်းဆိုင် ဖွင့်သည်။ ပြီးတော့ ဆိုင်ခန်း၏ နောက်ဘက်တွင် ပုံနှိပ်သော လစဉ်ထုတ်သတင်းလွှာတစ်စောင် ထုတ်ဝေသည်။ မြို့နယ်မဂ္ဂဇင်းနှင့်တူသည့် စာမျက်နှာ ၂၀ ပါ သတင်းလွှာမှာ လူကြိုက်များလာပြီး စောင်ရေထောင်ပေါင်းများစွာ ရိုက်နှိပ်လာရသည်။ သို့ဖြင့် ဆင်းရဲမွဲတေလှသော သတင်းစာအရောင်းသမားကလေးသည် လူကြိုက်များသည့် သတင်းလွှာ ထုတ်ဝေသူတစ်ဦးဖြစ်လာသည်။

သူ့အသက် ၁၅ နှစ်အရွယ် သတင်းစာအရောင်းသမားကလေး ဘဝက 'ဆန်း' သတင်းစာကြီးကို ဦးစီးထုတ်ဝေနေသည့် 'တီပီအိုကွန်နာ' နှင့် မိတ်ဆက်ပေးခြင်းခံရဖူးသည်။ ထိုအခါ တီပီက သူ့အား "ငါ့ရဲ့ ထုတ်ဝေသူ ပြောစကားအရတော့ မင်းဟာ လန်ဒန်မှာရှိတဲ့ သတင်းစာ အရောင်းသမားတွေထဲမှာ အတော်ဆုံးပဲလို့ သိရတယ်ကွ။ ဒီတော့ကွာ မင်းကို ငါ့ရဲ့အရိပ်အာဝါသအောက်ကို ခေါ်သွင်းပြီး မင်းကို သတင်းစာ သမားတစ်ဦးဖြစ်လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးဖို့ ငါစိတ်ကူးထားတယ်ကွ" ဟု ပြောခဲ့၏။

ထိုအခါ ကမ်းမင်းက "နေပါစေ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော် ခုလုပ်နေသလိုပဲ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ထွင်ပြီး လျှောက်ချင်ပါတယ်" ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်ဆို၏။ သူသည် နောင်တစ်ချိန် တွင် 'မက်စ်ဝဲလ်ဟေးလ်မှတ်တမ်း' သတင်းစာကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့လေ သည်။

သူတို့အကြောင်းများကို သေချာဂန လေ့လာကြည့်၏။ ထိုအခါ သူတို့ အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်လာရသည်မှာ သူတို့၏

ခနအင်အားကြောင့်မဟုတ်ဘဲ သူတို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများနှင့် သူတို့၏ အားထုတ်မှုတို့ကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

သည်တော့ သူတို့၏စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေက ဘယ်လောက်ကောင်းနေလို့လဲ၊ သူတို့၏စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေက သူမတူအောင် ထူးခြားကောင်းမွန်နေလို့လား။

တကယ်တော့ သူတို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများမှာ အလွန်အလွန် ရိုးစင်းလှပါသည်။ သည်စိတ်ကူးစိတ်သန်းမျိုးတွေကို လူတိုင်း တွေးမိနိုင်ပါသည်။ မရေမတွက်နိုင်သော အခြားသူများလည်း ထိုအတွေးမျိုး၊ ထိုစိတ်ကူးမျိုးကိုတွေးမိ၊ စဉ်းစားမိနိုင်ပါသည်။ ကွာခြားချက်မှာ တစ်ခုပဲ ရှိသည်။ အောင်မြင်သွားသူများက သူတို့၏ စိတ်ကူးများကို ရင်ထဲမှာ နှစ်ထားသည်။ ထိုစိတ်ကူးများကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို အပတ်တကုတ် ရှာဖွေကြံဆသည်။ ထို့နောက် လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အများစုကမူ အကြံကောင်း စိတ်ကူးကောင်းကလေးများကို ရင်မှာ ထွေးပွေ့ထားခြင်းမရှိ။ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အားမထုတ်ကြ။ အားထုတ်လျှင်လည်း မဆုတ်မနစ်သော ဇွဲလုံ့လဖြင့် အားထုတ်ခြင်းမပြုကြ။ နောက်တော့ အဆိုပါအကြံကောင်း၊ စိတ်ကူးကောင်းကလေးများကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နေလိုက်ကြ၏။ ဤကား အောင်မြင်သူများနှင့် မအောင်မြင်သူများ၏ ကွာခြားချက်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိတ်ကူးယဉ်သမားများ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိတ်ကူးစိတ်သန်းများဖြင့် ဆော့ကစားကြပါသည်။ ထိုအထဲမှ လူနည်းစုကတော့ ထိုစိတ်ကူးများကို စုံမက်မြတ်နိုးစွာ ဖက်တွယ်ပြီး ‘အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ မအောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ ကြိုးစားအကောင်အထည်ဖော်ကြည့်မည်’ ဆိုသူများဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့က

သူတို့ကို 'ကံကောင်းသူများ' ဟု သတ်မှတ်ကြ၏။ အမှန်တော့ ကျွန်တော်တို့သည် 'ကံမကောင်းသူများ' မဟုတ်။ သူတို့လို ဇွဲနှင့်သတ္တိ မရှိသူများသာဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့အများစုက စိတ်ကူးတစ်ခုကို အကောင်အထည် ဖော်တော့မည်ဆိုသည်နှင့် 'ဖြစ်ပါ့မလား၊ ဖြစ်မယ် မထင်ပါဘူး' ဟု စစ်မရောက်ခင် မြားကုန်တတ်သူများဖြစ်၏။ 'အောင် မြင်ရင်တော်ရဲ့၊ မအောင်မြင်ရင် ရှက်စရာကြီး' ဟု ပူပန်တတ်သူများဖြစ် ၏။

ကမ္ဘာကျော် 'အော်စတင်' မော်တော်ကားများကို ထုတ်လုပ်ခဲ့သူ အော်စတင်၏ ပထမဦးဆုံး မော်တော်ကားသည် တစ်နာရီလျှင် လေးမိုင် ငါးမိုင်ပဲပြေးသည်။ သူ့ကားကို စမ်းသပ်မောင်းနှင်ပြီးဆိုလျှင် လူတစ် ယောက်က အလံနီတစ်ခုကိုင်ပြီး သူ့ကားရှေ့မှပြေးကာ လမ်းရှင်းပေး ရသည်။ ဖွတ်ချက်ဖွတ်ချက်ဖြင့် မောင်းလာသော သူ့ကားကို လူတွေက မျောက်ပွဲကြည့်သလို ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ပြီးတော့ ဝိုင်းပြီး သရော်လှောင် ပြောင်ကြသည်။ သို့သော် မလျှော့သော ဇွဲလုံ့လကို ပိုင်ဆိုင်သော အော်စတင်သည် ကမ္ဘာကျော်မော်တော်ကားလုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ လေသည်။

ထို့ကြောင့် အောင်မြင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာရေးအတွက် ငွေကြေး အရင်းအနှီးသည် အဓိကမဟုတ်၊ ကြံ့ရည်ဖန်ရည်နှင့် ဇွဲလုံ့လသာ အဓိက ဖြစ်သည်ဆိုသည့် အချက်ကို အထက်ဖော်ပြပါဖြစ်ရပ်များက သက်သေ ထူနေပါသည်။

ယခု ဆက်လက်တင်ပြမည့် 'မူးပဲအစဖြင့် ထူးကဲဘဝ တည် ဆောက်သူများ' မှာ တစ်ချိန်တစ်ခါက ဘဝအောင်မြင်ရေး ထွက်ရပ်လမ်း

ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသူများအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့အကြောင်း တွေကို ဖတ်ကြည့်ပြီးလျှင် သူတို့၏ ကြံရည်ဖန်ရည်တွေ၊ သူတို့၏ ဇွဲသတ္တိတွေ၊ သူတို့၏အားမာန်တွေကို ကူးယူခံစားလို့ရမည် ထင်ပါ သည်။ ခေတ်တွေ ဘယ်လောက်ခြားခြား၊ ကာလတွေ ဘယ်လောက် ကွာကွာ ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် အခြေခံလိုအပ်ချက်များကတော့ အတူတူပင်ဖြစ်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

ဤစာအုပ်ပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်များသည် ဘဝအောင်မြင် ရေးအတွက် ဓန ငွေကြေး အရင်းအနှီးမရှိ၍ စိတ်ဓာတ်ကျနေသူများ အတွက် အားဆေးတစ်ခွက်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ “ဘာလုပ်လို့ရမှာလဲ၊ ကိုယ့် မှာ ငွေကြေးအရင်းအနှီးမှမရှိဘဲ” ဟု လက်မှိုင်ချသည်။ ညနေသူများ အား **‘မူးပဲအစဖြင့် ထူးကဲဘဝတည်ဆောက်သူများ’** က သူတို့ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည့် အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းများကို ညွှန်ပြပေးနိုင် လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

တစ်ခုတော့ ကြိုတင်အသိပေးလိုပါသည်။ ဤစာအုပ်သည် သူဌေးဖြစ် ဖြတ်လမ်းနည်းများ ရှာဖွေနေသူများအတွက်မဟုတ် ကြောင်း ပင်ဖြစ်၏။

လက်ညှိုးညွှန်ရာ ငွေဖြစ်သူ
William Parkinson

ဝီလျံပါကင်ဆန်ကား သင်ယူဆည်းပူးဖို့
ဝန်လေးသူမဟုတ်။ လက်တွန့်သူမဟုတ်။
သင်ယူဆည်းပူးမှုပြုရာတွင်
သူ့အသက်အရွယ်ကိုမငဲ့။
သူ့စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း ဂရုမထား။
သင်ယူဆည်းပူးစရာရှိလျှင်
ဘယ်သူ့ထံမှမဆို
သင်ယူသည်။ ဆည်းပူးသည်။ နှလုံးသွင်းသည်။

ဆက်လက်ဖတ်ရှုလိုပါက စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန၊
ဗဟိုစာကြည့်တိုက် (e-Library) တွင်
လာရောက်ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

မြတ်ငြိမ်း

မူးပဲ အစပြင့် ထူးကဲဘဝ တည်ဆောက်သူများ

**ROADS TO
SUCCESS**
Trevor Allen

အောင်မြင်သူတစ်ဦးဖြစ်လာရေးအတွက်
ငွေကြေးအရင်းအနှီးသည်
အဓိက မဟုတ်ဘဲ
ကြံ့ရည်ဖန်ရည်နှင့် ဇွဲလုံ့လကသာ
အဓိကဖြစ်သည့်အကြောင်း...

MN0034
1,800.00 K\$

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း-ဖေသစ်တည်